

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania U. Spółki z o.o. w W.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Warszawie
z udziałem K. K., P. Spółki z o.o. w W.
o wysokość podstawy wymiaru składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 20 listopada 2024 r.,
skargi kasacyjnej odwołującej się Spółki od wyroku Sądu Apelacyjnego w
Warszawie
z dnia 22 marca 2023 r., sygn. akt III AUa 1179/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
 - 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża skarżącą U.
Sp. z o.o. w W., pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie
referendarzowi sądowemu w Sądzie Okręgowym w Warszawie.**
- [SOP]**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z 22 marca 2023 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 23 listopada 2021 r. w ten sposób, że oddalił odwołanie U. Spółki z o.o. w W. od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w Warszawie z 30 października 2019 r., ustalającej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne K. K. jako

pracownika spółki na podstawie art. 8 ust. 2a ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, jako że był zatrudniony na zlecenie w spółce z o.o. Polskie [...] w W. i wykonywał pracę na rzecz pracodawcy (skarżącej spółki).

Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska Sądu Okręgowego, że w wyniku zawartych przez ubezpieczonego z Polskie [...] sp. z o.o. umów cywilnoprawnych, dochodziło w istocie do świadczenia pracy na rzecz innego podmiotu, tj. Polskie [...] sp. z o.o. Poza sporem pozostawało, że U. sp. z o.o. jest jedynym wspólnikiem Polskie [...] sp. z o.o. i posiada wszystkie jej udziały. W takich okolicznościach wykonywanie przez pracownika U. sp. z o.o. umów zlecenia, zawartych z Polskie [...] sp. z o.o., mimo że zleceniodawca nie jest związany z pracodawcą (U. sp. z o.o.) umową (co do przedmiotu i zakresu takich samych, jak te, które świadczyć winien wyłącznie pracodawca beneficjentowi na podstawie odrębnej, zawartej pomiędzy nimi umowy), w istocie zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że zainteresowany wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Skoro jedynym wspólnikiem Polskie [...] sp. z o.o. jest U. sp. z o.o., to w istocie wszystkie pożytki i korzyści z jakiegokolwiek przejawu działalności gospodarczej Polskie [...] sp. z o.o. uzyskuje U. sp. z o.o.

Sąd zwrócił uwagę, że U. sp. z o.o. 26 marca 2013 r. stała się 100% udziałowcem spółki Polskie [...] sp. z o.o. (poprzednio PDF sp. z o.o.), gdzie K. W. pełni funkcję Prezesa Zarządu, zaś Wiceprezesa Zarządu w spółce U.. Tym samym U. sp. z o.o. stała się spółką dominującą wobec spółki zależnej Polskie [...] sp. z o.o. Nie sposób zatem zaprzeczyć, że działalność obu spółek jest względem siebie uzależniona, nie tylko względami personalnymi, ale również w aspekcie ekonomicznym, gdzie zysk przypada wspólnikowi, a więc U. sp. z o.o. niezależnie od tego czy spółka realizuje zadania przy wykorzystaniu pracowników udziałowca, czy też z poza ich grona. Z tą różnicą, że wykonywany przedmiot działalności gospodarczej przy wykorzystaniu pracowników spółki dominującej będzie stanowił pracę na rzecz własnego pracodawcy. Kolejną okolicznością jest fakt zawarcia pomiędzy spółkami stałych umów współpracy. 3 września 2004 r. spółki zawarły ze sobą umowę współpracy, której przedmiotem była współpraca usługowa i handlowa, polegająca m.in. na zakupie produktów od U. sp. z o.o. i ich sprzedaży przez Polskie [...] sp. z o.o., oraz stałej współpracy handlowej z wybranymi

hurtowniami. Następnie 20 maja 2016 r., zawarto kolejną umowę, gdzie odwołująca się spółka pozostaje zleceniobiorcą, a przedmiotem było m.in. przyjęcie do wykonania produkcji zleconych produktów. Umowa była realizowana przy zastosowaniu urządzeń odwołującej się spółki, w jej siedzibie i przy wykorzystaniu jej pracowników. Zainteresowana spółka poza drobnym wyposażeniem, jak sprzęt biurowy, komputery i wyposażenia laboratorium nie posiada żadnego własnego majątku, w związku z czym wszelkie maszyny, jak i lokale podnajmowane są od U. sp. z o.o. Polskie [...] Sp. z o.o. miały na celu dystrybuowanie produktów wytworzonych przez U. sp. z o.o. Ponadto co istotne umowy zlecenia zawierane były na comiesięczne okresy. Wszyscy zleceniobiorcy zgłoszeni w Polskie [...] sp. z o.o. byli równocześnie zgłoszeni do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia w U. sp. z o.o. Skoro zleceniodawca korzystał z majątku odwołującej się spółki to tym samym umowy zlecenia zawarte z zainteresowaną spółką realizowane były w tym samym miejscu i czasie co umowa o pracę. Znaczna część pracowników zainteresowanej spółki, bo aż 16 osób z 18 zgłoszonych do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia w Polskie [...] sp. z o.o. pozostawało równocześnie zleceniobiorcami w U. sp. z o.o. Kolejną i zasadniczą kwestią pozostaje wypłata wynagrodzeń zleceniobiorcom wykonującym umowy zlecenia u zainteresowanego. Środki pieniężne na wynagrodzenia zleceniobiorców zainteresowanej spółki przekazywała odwołująca się spółka na rachunek bankowy zainteresowanej spółki bądź bezpośrednio na rachunki pracowników (zleceniobiorców Polskie [...] sp. z o.o.). Fakt przekazywanych środków pieniężnych potwierdzono w porozumieniu zawartym pomiędzy spółkami 25 lutego 2019 r. w sprawie potwierdzenia udzielonych pożyczek przeznaczonych na bieżącą działalność Polskie [...] sp. z o.o. (spółki zależnej). Zgodnie z § 1 pkt 2 i 3 porozumienia pożyczki udzielono w formie przelewu bezpośrednio na rachunek bankowy zleceniodawcy lub bezpośrednio pracownikom pożyczkobiorcy m.in. na sfinansowanie zatrudnienia personelu zainteresowanej spółki w tym składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Do dnia sporządzenia porozumienia odwołująca się spółka udzieliła pożyczki w kwocie 3.500.000,00 zł.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, z punktu widzenia art. 8 ust. 2a ustawy systemowej, niedopuszczalne jest wykorzystywanie przez U. sp. z o.o. istnienia spółki zależnej Polskie [...] sp. z o.o., której jedynym wspólnikiem i udziałowcem jest U. sp. z o.o., w celu uniknięcia, z pokrzywdzeniem zainteresowanego, odprowadzenia należnych składek na sporne ubezpieczenia.

Spółka U. we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

W uzasadnieniu podała, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona – art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., „albowiem analiza uzasadnienia przedstawionego przez Sąd Apelacyjny w Warszawie wskazuje *prima facie*, że Sąd Apelacyjny w sposób oczywisty naruszył przepisy prawa materialnego wskazane w podstawie kasacyjnej, poprzez dokonanie nieprawidłowej subsumpcji i uznanie, że zaistniał związek między ustalonym stanem faktycznym a normą art. 8 ust. 2a i art. 18 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w sytuacji, gdy żaden z elementów stanu faktycznego - ustalonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie i przyjętego za własny przez Sąd Apelacyjny - nie daje podstaw do przyjęcia, że umowy zlecenia zawarte przez Ubezpieczonego K. K. z Zainteresowanym były wykonywane na rzecz Odwołującego jako pracodawcy tego Ubezpieczonego”.

Ewentualnie, gdyby uznać, że skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona, to w świetle art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. w niniejszej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, którego istota sprowadza się do udzielenia jednoznacznej odpowiedzi na pytanie:

„Czy ustalenie, że jedynym wspólnikiem (100% udziałowcem) spółki zawierającej umowy zlecenia ze zleceniobiorcami jest spółka będąca pracodawcą w stosunku do tych zleceniobiorców, jest wystarczające z perspektywy art. 8 ust. 2a Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (*tekst jednolity: Dz.U. z 2022 r., poz. 1009 z późn. zm.*), aby uznać, że zleceniobiorcy jednej spółki, będący jednocześnie pracownikami drugiej spółki, wykonują w ramach tych umów zlecenia pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy - bez względu na analizę i ocenę jakichkolwiek innych czynników oraz okoliczności, takich jak m.in. faktyczne odrębności obu spółek, prowadzenie odrębnych przedsięwzięć gospodarczych, indywidualne okoliczności istniejące

pomiędzy spółkami oraz pomiędzy spółkami a osobami zatrudnionymi, odnoszenie albo nieodnoszenie przez spółkę będącą pracodawcą korzyści z pracy własnych pracowników wykonywanej przez nich w ramach umowy zlecenia zawartej z podmiotem trzecim, generowanie albo niegenerowanie dochodu dla pracodawcy”?

przy czym Odwołujący uważa, że odpowiedź na tak sformułowane zagadnienie powinna brzmieć następująco:

„Dla oceny czy praca wykonywana na podstawie umowy zlecenia zawartej z podmiotem trzecim, jest w rozumieniu art. 8 ust. 2a Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (*tekst jednolity: Dz.U. z 2022 r., poz. 1009 z późn. zm.*) „pracą wykonywaną na rzecz pracodawcy, z którym zleceniobiorca pozostaje w stosunku pracy”, nie jest wystarczające ustalenie, że pracodawca jest jedynym udziałowcem (wspólnikiem) podmiotu trzeciego. Nie można bowiem z góry przyjąć założenia, że taki pracodawca - jedyny udziałowiec (wspólnik) podmiotu trzeciego - przez sam fakt powiązań kapitałowych, korzysta z pracy zleceniobiorców zatrudnionych w podmiocie trzecim, gdy z całokształtu pozostałych ustaleń nie wynikają żadne okoliczności, które by świadczyły o uzyskiwaniu takiej korzyści w sposób bezpośredni ani nawet pośredni.

Przy weryfikacji tego rodzaju sytuacji należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności danego przypadku, w tym między innymi nie można pomijać oceny relacji pomiędzy spółkami oraz pomiędzy spółkami a osobami zatrudnionymi, ignorować celu gospodarczego zawierania umów zlecenia i przyczyn ich zawierania przez podmiot trzeci ani abstrahować od bezpośrednich skutków (rezultatów) realizacji umów zlecenia (np. czy spółka będąca pracodawcą odnosi korzyści z pracy własnych pracowników wykonywanej przez nich w ramach umowy zlecenia zawartej z podmiotem trzecim, a jeśli odnosi, to jakiego rodzaju są to korzyści i na czym polegają) ani bagatelizować ustaleń poczynionych w przedmiocie obejścia przepisów prawa pracy lub prawa ubezpieczeń społecznych”.

Pozwany wniósł o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przysądu i dlatego nie został uwzględniony.

Konflikt logiczny podstaw przysądu z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c., który wniosek wyklucza, nie jest jednak w tym przypadku nierzeczywisty.

Skoro punktem odniesienia dla podstaw przysądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. są ustalenia faktyczne skarżonego wyroku, które wiążą na etapie przysądu (art. 398¹³ § 2 k.p.c. ma odpowiednie zastosowanie na etapie przysądu), to nieuprawnione jest stwierdzenie podstaw przysądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Sąd Apelacyjny nie zawężył wykładni art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych tylko do tego, że skarżąca ma 100% udziałów w drugiej spółce (zainteresowanej), która była zleceniodawcą K. K., pracownika skarżącej, w relacji określonej w art. 8 ust. 2a ustawy.

Ustalenia faktyczne i ocena prawna tej relacji, dokonane przez Sąd Apelacyjny są jednak szersze niż treść wniosku i jego uzasadnienie. Sąd Apelacyjny odwołuje się do szeregu dalszych przesłanek i okoliczności, które zdecydowały o spełnieniu się warunku wykonywania pracy na rzecz swojego pracodawcy na podstawie umowy zlecenia zawartej z drugą spółką. Uzasadnienie wyroku jasno to przedstawia. Prócz powiązania kapitałowego, które wniosek eksponuje jako sytuację nierelevantną a na pewno nie przesądzającą, Sąd Apelacyjny miał na uwadze dalsze okoliczności wskazujące na „*pracę na rzecz pracodawcy*”. Wyraźnie wszak podał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż *„Kolejną okolicznością jest fakt zawarcia pomiędzy spółkami stałych umów współpracy. W dniu 3 września 2004 r. spółki zawarły ze sobą umowę współpracy, której przedmiotem była współpraca usługowa i handlowa, polegająca m.in. na zakupie produktów od U. sp. z o.o. i ich sprzedaży przez Polskie [...] sp. z o.o., oraz stałej współpracy handlowej z wybranymi hurtowniami. Następnie w dniu 20 maja 2016 r., zawarto kolejną umowę, gdzie odwołująca się spółka pozostaje zleceniobiorcą, a przedmiotem było m.in. przyjęcie do wykonania produkcji zleconych produktów. Umowa była realizowana przy zastosowaniu urządzeń odwołującej się spółki, w jej siedzibie i przy wykorzystaniu jej pracowników. Zainteresowana spółka poza drobnym wyposażeniem, jak sprzęt biurowy, komputery i wyposażenia laboratorium nie posiada żadnego własnego majątku, w*

związku z czym wszelkie maszyny, jak i lokale podnajmowane są od U. sp. z o.o. Polskie [...] Sp. z o.o. miały na celu dystrybuowanie produktów wytworzonych przez U. sp. z o.o. Ponadto co istotne umowy zlecenia zawierane są na comiesięczne okresy. Wszyscy zleceniobiorcy zgłoszeni w Polskie [...] sp. z o.o. są równocześnie zgłoszeni do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia w U. sp. z o.o. Skoro zleceniodawca korzysta z majątku odwołującej się spółki to tym samym umowy zlecenia zawarte z zainteresowaną spółką realizowane są w tym samym miejscu i czasie co umowa o pracę. Znaczna część pracowników zainteresowanej spółki, bo aż 16 osób z 18 zgłoszonych do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia w Polskie [...] sp. z o.o. pozostawało równocześnie zleceniobiorcami w U. sp. z o.o. Kolejną i zasadniczą kwestią pozostaje wypłata wynagrodzeń zleceniobiorcom wykonującym umowy zlecenia u zainteresowanego. Środki pieniężne na wynagrodzenia zleceniobiorców zainteresowanej spółki przekazywała odwołująca się spółka na rachunek bankowy zainteresowanej spółki bądź bezpośrednio na rachunki pracowników (zleceniobiorców Polskie [...] sp. z o.o.). Fakt przekazywanych środków pieniężnych potwierdzono w porozumieniu zawartym pomiędzy spółkami w dniu 25 lutego 2019 r. w sprawie potwierdzenia udzielonych pożyczek przeznaczonych na bieżącą działalność Polskie [...] sp. z o.o. (spółki zależnej). Zgodnie z § 1 pkt 2 i 3 porozumienia pożyczki udzielono w formie przelewu bezpośrednio na rachunek bankowy zleceniodawcy lub bezpośrednio pracownikom pożyczkobiorcy m.in. na sfinansowanie zatrudnienia personelu zainteresowanej spółki w tym składek na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Do dnia sporządzenia porozumienia odwołująca się spółka udzieliła pożyczki w kwocie 3.500.000,00 zł.”

Taka argumentacja Sądu Apelacyjnego, szersza niż ujęta we wniosku, nie jest sprzeczna z art. 8 ust. 2a, jako że samodzielne znaczenie ma druga część dyspozycji tego przepisu, ujęta w słowach – „lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy”. Rzecz w tym, że art. 8 ust. 2a nie znosi odrębności umowy cywilnej (zobowiązania) ubezpieczonego (w tym przypadku umowy zlecenia) z drugim podmiotem. Znaczenie ma to, czy w ramach takiej umowy zleceniobiorca wykonuje pracę „na

rzecz pracodawcy”, z którym pozostaje w stosunku pracy. Szersza definicja pracownika ujęta w art. 8 ust. 2a nie zależy od istnienia wskazanego związku kapitałowego, czyli posiadania przez pracodawcę (skarżącą spółkę) 100% udziałów w kapitale zlecniodawcy (spółce zainteresowanej), choć związek kapitałowy może składać się na ocenę „wykonywania pracy na rzecz pracodawcy”, czyli przesłankę pozytywną relacji z art. 8 ust. 2a ustawy (zob. choćby wyrok Sądu Najwyższego z 16 maja 2014 r., II UK 444/13, uchwała Sądu Najwyższego z 26 sierpnia 2021 r., III UZP 3/21). „Praca wykonywana na rzecz pracodawcy” to praca, której rzeczywistym beneficjentem jest pracodawca, niezależnie od formalnej więzi prawnej łączącej pracownika z osobą trzecią. Oznacza to, że bez względu na rodzaj czynności wykonywanych przez pracownika wynikających z umowy o pracę i z umowy zawartej z osobą trzecią oraz niezależnie od tożsamości rodzaju działalności prowadzonej przez pracodawcę i osobę trzecią, wystarczającą przesłanką zastosowania art. 8 ust. 2a ustawy systemowej jest korzystanie przez pracodawcę z wymiernych rezultatów pracy swojego pracownika, wynagradzanego przez osobę trzecią ze środków pozyskanych od pracodawcy na podstawie umowy łączącej pracodawcę z osobą trzecią (nie musi być to przy tym umowa o podwykonawstwo, może chodzić o każdy rodzaj umowy o współpracy).

Innymi słowy, to, że zgłoszona podstawa przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie zawęży zarzutu naruszenia prawa materialnego do związku kapitałowego pracodawcy i zlecniodawcy nie wystarcza do stwierdzenia oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, gdyż zarzuty tej podstawy przedsądu nie obejmują całej argumentacji Sądu Apelacyjnego, leżącej u podstaw orzeczenia reformatoryjnego. Przytoczona wyżej dalsza argumentacja Sądu Apelacyjnego, wskazująca na dalsze okoliczności, w tym umowy o współpracę oraz finansowanie wynagrodzeń, nie jest nieistotna w aspekcie oceny podstawy materialnej decyzji pozwanego. Uprawnia zatem stwierdzenie, że Sąd Apelacyjny nie wykroczył poza treść i dopuszczalną wykładnię art. 8 ust. 2a ustawy, dlatego nie można stwierdzić, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona – art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Na etapie przedsądu nie ocenia się zarzutów podstaw kasacyjnych, gdyż stanowią odrębną część skargi kasacyjnej i podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu jej do rozpoznania – art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. w związku z art. 398¹³ § 1

k.p.c., dlatego nie zastępują podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. ani jej uzasadnienia.

Negatywna ocena podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. nie jest obojętna w ocenie drugiej podstawy przedsądu zgłoszonej we wniosku, gdyż nie spełnia się ustawowy warunek istotnego zagadnienia prawnego, czyli, że występuje w sprawie (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.). Zaznaczyć należy, że skoro Sąd Najwyższy nie stwierdził, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, a to wobec tego, że Sąd Apelacyjny nie zawęził ustaleń faktycznych oraz oceny prawnej do sytuacji sformułowanej w zagadnieniu, czyli że decydować miałby pełny udział pracodawcy w kapitale spółki zlecniodawcy (100%), to powołane zagadnienie nie występuje w przedmiotowej sprawie, gdyż podstawa faktyczna i materialna, decydująca o rozstrzygnięciu sprawy nie uprawnia twierdzenia, że tylko udział kapitałowy w spółce zlecniodawcy miałby decydować o oddaleniu odwołania skarżącej od decyzji organu rentowego. Oczywiście jest, że na gruncie art. 8 ust. 2a ustawy, ocena wykonywania „pracy na rzecz” pracodawcy jest każdorazowo indywidualna i nie może pomijać dalszych okoliczności, także wskazanych w pytaniu.

Prócz logicznej sprzeczności, czyli to co nie decyduje o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie może składać się jednocześnie na istotne zagadnienie prawne, należy dodać, iż sformułowane zagadnienie nie ma rangi istotnego zagadnienia prawnego, gdyż nie wykracza poza zwykłą wykładnię prawa. Sam związek kapitałowy nie zawsze powoduje, że dochodzi do spełnienia się relacji z art. 8 ust. 2a ustawy (zob. choćby uchwały Sądu Najwyższego z 16 czerwca 2016 r., III UZP 6/16, z 26 sierpnia 2021 r., III UZP 3/21, wyroki Sądu Najwyższego z 9 listopada 2021 r., III USKP 72/21, z 17 stycznia 2023 r., III USKP 16/22, wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 maja 2021 r., K 15/16). Skarżąca domaga się w istocie potwierdzenia swojej propozycji odpowiedzi na sformułowane pytanie, a do tego nie może być redukowane istotne zagadnienie prawne.

Nie można też nie zauważyć, że Sąd Najwyższy w podobnej sprawie skarżącej, zakończonej wyrokiem z 18 września 2024 r., II USKP 13/24, podkreślił, iż przepis art. 8 ust. 2a ustawy systemowej rozszerza pojęcie pracownika na jego dalszą aktywność w ramach umowy cywilnoprawnej, jeżeli w jej ramach świadczy on pracę na rzecz swojego pracodawcy.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98, art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

l.n

[a.ł]